

Katona Zsigmond

Katonatelepi KÖZÜGYEK

VII. évfolyam 3. szám | 2021. március

MEGJELENIK HAVONTA

A MŰVÉSZETI NEVELÉS RŐL

4.

LEGYÉL TE IS MATHIASZOS!

5.

PÉKÁRU BOLT NYÍLIK

6.

KERTÜNK – HÁZUNK

11.

Március: tavaszelő, kikelet, böjtmás hava

Petőfi Sándor: 1848

Ezernyolcszáznegyvennyolc, te csillag,
Te a népek hajnalcsillaga!...
Megvirradt, fölbredett a föld, fut
A hajnaltól a nagy éjszaka.
Piros arccal
Jött e hajnal,
Piros arca vad sugára
Komor fényt vet a világra:
E pirulás: vér, harag és szegény
A fölbredt nemzetek szemében.

Szégényeljük szolgaságunk éjét,
Zsarnokok, rátok száll haragunk,
S a reggeli imádság fejében
Istenünknek vérrel áldozunk.

Álminkban
Alattomban
Megcsapolták szívünket,
Hogy kioltás életünket,
De maradt még a népeknek vére
Annyi, ami fölkiált az égbe.

Áll a tenger nagy elbámultában,
Áll a tenger és a föld mozog,
Emelkednek a száraz hullámok,
Emelkednek rémes torlaszok.
Reng a gályá...
Vitorlája

Izszaposan összetépve
A kormányos szíve képe,
Aki esztét veszítve áll magában
Beburkolva rongyos bíborában.

Csatatér a nagyvilág. Ahány kéz,
Annyi fegyver; annyi katona.
Mik ezek itt lábaim alatt?... hah,
Eltépett lánc s eltört korona.
Tűzbe véle!...
No de mégse,
Régiségek közé zárjuk,
De nevéket írjuk rájuk,
Különbömben majd a későn-születtek
Nem tudnák, hogy ezek mik lehettek.

Nagy idők. Beteljesült az Írás
Jósolatja: egy nyáj, egy akol.
Egy vallás van a földön: szabadság!
Aki mást vall, rettentőn lakol.
Régi szentek
Mind elesetek,
Földült szobraik kövéből
Új dicső szentegyház épül,
A kék eget vesszük boltozatnak,
S oltárlámpa lészén benne a nap!

A latin Martius (Mars istenre utaló) március elnevezésünk-ből a hadisten emléke már rég kikopott, de a tél elmúlásának, a tavasz megszületésének, a kikeletnek ünnepét mindenki ezzel a hónappal kapcsolja össze. Az emberiség számos jeles nap megünnepléséhez köti a hónap sok napját és hazánkban különösen fontos esemény teszi még emlékeztetesebbé, ünnepre méltatásra érdemesnek ezt az időszakot, ez pedig az 1848-as forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulója, március 15.

Az ideai ünnepi emlékezésre szomorú árnyék vetül, a világot és hazánkat is sújtó

járvány halálosztó terhe, az emberi kapcsolatokat is tönkretévő, nyomasztó bezártság, gyász. Elmaradnak a megszokott megemlékezések, a fennkölt hangulatot a félelem aggodás fonja körül. Korábbi lapszámainkban részletesen foglalkoztunk legújabb kori történelmünk kiemelkedő jelentőségű időszakával, kiemelve a Kecskemét és környékéhez köthető eseményeket, személyeket. 1848. március 15. megünneplése a magyar szívekben egy sajátos szimbolikus jelentéstartalommal bír: a szabadság, a fejlődés, a modernizáció és a nemzeti tudat érzésével, amit

most csak gondolatainkban, a virtuális térben tudunk újraélni. De reménykedünk, bizakodunk!

Mindezek ellenére most is sok olyan jeles nap van, amelyek az emberiség, és sok kisebb közösség életében valamilyen különleges eseményhez, vagy különleges személyhez fűződnek, és érdemes legalább néhányat felidézni közülük. Nem tekinthetünk el viszont a súlyos járványügyi helyzettől és a pandémia miatti korlátozásoktól, és tudván, hogy egyik legnagyobb nemzeti ünnepünket nem lehet a szokott módon megtartani, inkább a 48-as

Kattints a Katonatelepi közügyek Facebook-csoportra!

eseményekre és a hazafiságra fókuszálunk. Ennek ellenére 2 jeles évfordulóról, szeretnénk egy kis figyelemkeltő össze-foglalót közzétenni.

Március 8. Romhányi József születésének 100. évfordulója

Romhányi József 1921-ben ezen a napon született félig zsidó félig katolikus családban. Nevét a mai fiatalabb generáció kevésbé ismeri, pedig végtelenül sokoldalú munkásságának részei a mai közbeszédben már szállóigeként vannak jelen.

Eredetileg muzsikusként készült, a Székesfevárosi Felsőbb Zenei Iskolában tanult, brácsán játszott. 1951-től a Magyar Rádió dramaturgjaként, majd 1957-től az Állami Hangverseny- és Műsorigazgatóság művészeti vezetőjeként dolgozott, 1960–1962 között pedig a Magyar Televízió szórakoztató rovatának művészeti vezetője volt. 1962-től haláláig a Rádió Zenei Főosztályának dramaturgjaként dolgozott. Számos magyar opera szövegkönyve került ki tolla alól, így Sugár Rezső Hunyady című oratóriumának (1953), Horvitzky Zoltán Báthory Zsigmond (1960) és Ránki György Muzsikusz Péter (1963) című operájának szövegírója volt. Fordított opera librettókat (Gluck: Orfeusz, Rossini: Orygrófja, Carl Orff: Az okos lány)

és musicaleket is. Az utóbbiak közül legismertebb a Macskák A Lúdas Matyi (r. Dargay Attila), Hófehér (r. Nepp József) forgatókönyvírója. A Színházi adattárban regisztrált bemutatóinak száma 211.

A nagyközönség elsősorban játékos állatverseit ismeri, ezeket halála után, Szamár-fül néven adták ki, másrészt számos rajzfilm szövegének szerzőjeként emlékezhet rá. Az ő nevéhez fűződik például A Mézga család, melynek három sorozatát dolgozta ki Nepp Józseffel együtt a Pannónia Filmstúdióval, a Kérem a következőt! (Dr. Bubó, 1973–1974), a Mekk mester, (1973) valamint a Flintstone család – magyarul: Frédi és Béni, avagy a két kőkorszaki szaki – több mint negyven epizódjának bravúros szövege. A mindezen műveiben megnyilvánuló színparkázó verstehetése nyomán hamar elnyerte a „Romhányi, a rímhánnyó” nevet. Számátalan sláger szöveget írt.

1968-ban közzétett önvalómása szerint: „Talán az egésznek éppen az a titka, hogy elsősorban muzsikusz vagyok. Zenei pályámat, mint hegedűs kezdtem, majd énekelni tanultam, de fiatal korom óta foglalkozom dalszövegfordítással is. Nos, a szavak összecsengése, a bennük rejlő ritmikai játék feltétlen rokonságban van a zene világával. A dalszövegírás is kitűnő gyakorló iskola volt, hiszen a szöveget nagyon pontosan megadott ritmikára, mondhatnám, a zene 'kényszerzubbonyába' szorítva kell megírni. Végül, mindig nagyon szerettem játszani és így jutottam el a szavak zeneiségében rejlő lehetőségek játékos kipróbálásáig.

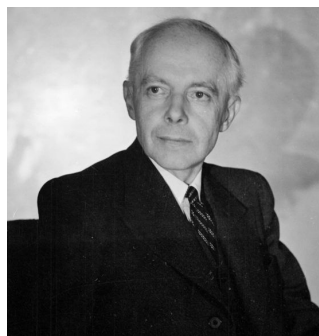
Keserű aktualitása két rövid sorban:

„Jó, ha minél többen kapják meg a bajt, mert annál nagyobb lehet a gyógyultak száma.”

„Ne terjessz el egy ragályt csak azért, hogy legyen mit megfékezned!” (Dr. Bubó)

Forrás (wikipedia)

Március 25. Bartók Béla születésnapja

130 éve ezen a napon született Bartók Béla magyar zeneszerző, zongoraművész, népzene kutató, a közép-európai népzene nagy gyűjtője, a Zeneakadémia tanára; a 20. század egyik legjelentősebb zeneszerzője. Művészkete és tudományos teljesítménye nemcsak a magyar és az európai zenetörténet, hanem az egyetemes kultúra szempontjából is korszakalkotó jelentőségű.

Tanulmányait Pozsonyban kezdte, majd 1899-ben kezdte el zenei tanulmányait a budapesti Zeneakadémián. Ezután Pozsonyban telepedett le, itt bontakozott ki tehetsége. Korai művei (Kossuth-szimfónia, 1903; I. Szvit, 1905) a 19. századi magyar romantikus zene folytatásai, forrásuk a verbunkos és a népies műdalirodalomban keresendő.

Az 1900-as évek elején figyelme ráirányult a népzene-

re. 1906-ban Kodály Zoltán segítségével kezdte meg módszeres gyűjtőmunkáját. Bejárva az ország legkülönbözőbb vidékeit (főképp Erdélyt), az új magyar zenei stílus kialakítása szintén kettejük nevéhez köthető. Életműve a 20. századi magyar és egyetemes zenetörténet fontos része. A magyar népdal ősi rétegeinek felfedezése döntően meghatározza további fejlődését, egész zeneszerzői irányát és kialakítja egyéni stílusát.

Ezt követték színpadi művei: a Fából faragott királyfi (1917) című táncjáték, és a Kékszakállú herceg vára (1918) című opera bemutatója, Budapesten, és A csodálatos mandarin. (1919). 1920-tól nemzetközi koncertkörutakat tesz Európában és az USA-ban. 1923-ban Budapest székesfőváros fennállásának 50. évfordulója alkalmából felkérésre szerezte Táncszvitjét, amelyet Kodály Psalmus Hungaricusával együtt mutattak be. A „népek testvérré válásának eszméje” jegyében, mely vezérgondolatként egész életművét áthatja, született meg a Cantata profana (1930). Pályájának delelője a két világháború közötti korszakra esik, ekkor írja zongoraversenyeit, hegedűverseit. 1940-ben feleségével, Pásztory Ditta zongoraművésznővel emigrációba vonul, New Yorkba érkezik. Utolsó nyilvános szereplése 1943-ban volt. Az Egyesült Államokban évei egyre súlyosbodó megélhetési gondokkal, majd betegséggel terhesek. 1945. szeptember 26-án egy New York-i kórházban-fehérvérűségben halt meg. Földi maradványait 1988-ban hazahozták, a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra.

KATONATELEPI KÖZÜGYEK

Kiadó: Kecskemét Katonatelepi Ifjúságáért Alapítvány: 6000 Kecskemét, Katona Zs. u. 3.

Felelős Kiadó: Lázár János, a kuratórium elnöke

Alapító szerkesztők: id. Tóth Viktor, Borsos Mihály, Kisberk Hella

Felelős szerkesztő: dr. Kerényi Zoltán; Olvasószerkesztő: Kovács Klára

Rovatvezetők: dr. Kerényi Zoltán (Kertünk-házunk), Kisberk Hella, Marsa Tímea (Oktatás, óvoda), Szentesi Zoltán, Kovács Péter (Sport), Laczay András, dr. Finta József (hit és erkölcs), dr. Serfőző Katalin,

Baksa-Nagysolymosi Andrea (Egészségügy), Makai Krisztián (Vállalkozás), Turai Laura (kultúra),

Lázár János (Kecskemét Katonatelepi Ifjúságáért Alapítvány), Héjjas János (Polgárőrség), Kovács Klára (Közélet)

Nyomdai munka: Pendeprint Kft. Nagykőrös. Készült 1000 példányban

Februári számvetés dr. Fekete Gáborral

Kecskemét idei költségvetéséről nemrégiben már több fórumon beszámoltam, így a Katonatelepi Közügyek Facebook csoportban közzétett videóban is, így most csak olyan részletekkel egészítem ki, ami a katonatelepiek számára fontos, de a korábbi közlésekből kimaradt. Egy fontos elemet azonban megismétlek: Katonatelepen 410 millió forintért új két csoportos bölcsőde építését tartalmazza a terv. De vannak még olyan pontjai a költségvetésnek, amelyre mindenképpen szeretném az itt élők figyelmét felhívni. A legfontosabb: bekerült a költségvetésbe a Hosszúnyelű utca járdaépítése, mintegy 20 millió forint erejéig. Ez a fejlesztés úgy gondolom, hogy igen komoly lépést jelent a körzetben. Az itt lakó autósok problémáját a járda természetesen nem tudja megoldani, de a gyalogos forgalom végre kulturált módon történhetne. Segítség lesz ez a babakocsival közlekedő kismamáknak, és az idősebb gyalogszerrel járó embereknek.

Ha már a Hosszúnyelű utcáról írok, itt említem meg, hogy folyamatban van az itteni közvilágítás fejlesztése is. Az elsődleges probléma azonban az, hogy ezen a területen nincs kiépített vezetősál.

A lámpatestek kihelyezésére, csak a vezetősál kiépítése után kerülhet sor.

Fontos tétel a költségvetésben, hogy újra lesz választóke-

reteti keret, melyből a képviselők gazdálkodni tudnak.

A választókerületi keret összege eltérően oszlik meg a nagy területtel és a kisebb területtel rendelkező képviselők között. Jelen esetben most mi a szerencsésebbek közé tartozunk, mert a 14. választó kerület a nagyobbak közé tartozik, - nevezetesen a második legnagyobb körzet - így mi 5 millió forintot fogunk kapni, a kisebb körzetek pedig 3 millió forintot. Úgy gondolom, hogy 5 millió forint az az összeg, amelyből már lehet jól gazdálkodni.

Egy kicsit tágabb kontextusban nézve, úgy hiszem, hogy a körzetet is érinti a költségvetésnek azon része, amit a Városüzemeltetési Kft. kap. Hiszen a katonatelepieknek is létfontosságú a Városüzemeltetési Kft. „jóltartása”. Ettől függ, hogy hányszor jön ki egy évben a gréder az utcáinkba. Hogy van-e elég anyag a kátyúzásra, az utak feltöltésére. Készülnek-e a vízelvezető árkok vagy nem. Javításra kerülnek-e a viharok által megrongálódott buszmegállók. Tisztán tartják-e a Katona Zsigmond Emlékparkot. Ezek mind olyan feladatok, melyekért a Városüzemeltetési Kft. felel. De mint minden ez a cég is csak akkor tud jól működni, ha a „pénz, fegyver, paripa” is elég ezen munkák ellátásához. Itt szerencsére jó hírrel tudok szolgálni, ugyanis az idei évben köztisztaságra 77, 8 milli-

óval, parkfenntartásra 85 millióval, útkarbantartásra 102,1 millióval kap többet a KVÜ, mint a tavaly. Nem elhanyagolható körülmény az sem, hogy az eddigi költség sorokon túl új sorok is megjelentek, mint térinformatikai fejlesztés és adatbázis fejlesztés 12,5 millió forint értékben, a GPS geo méter beszerzése útellenőri feladatok ellátására 20 millió forint értékben. Ezek a beruházások a cég hatékonyságát növelik. Végezetül szeretnék írni pár olyan tételről is, mely nem, mint katonatelepit, hanem mint kecskeméti érdekelt minket.

Az idei évben a vadaskert 17,5 millió forinttal kap többet. Temető fejlesztésre és üzemeltetésre is 22,6 millióval többet szán idén a város. Közvilágítás fejlesztésre 70 millió, zöldfelületi fák pótlására 35 millió, óvodai játszóeszközök felújítására 95 millió, Kőhid utca - Petőfi Sándor utca lámpás kereszteződés kialakítására 92 millió forint lett a 2021-es év költségvetésében elkülönítve. A városnak fontos a polgárok közbiztonsága is, így jelentős összeget mindösszesen 50 millió forintot kap a Város Közbiztonságáért Közalapítvány, 11 milliót a rendőrség, 15 milliót a polgárőr egyesületek, 4,5 milliót a katasztrófavédelem. A szociális segélyek címen adott támogatások összege 140 millió, mely 20 millióval többet jelent a tavalyi évhez képest.

A fent írtakon felül még számos tételt sorolhatnék fel, de úgy gondolom, hogy ezekből is látható, hogy a város vezetése mindent megtesz annak érdekében, hogy a lakók számára megfelelő életminőséget biztosítson. Ne feledjük egy világot sújtó járvány tépázta városunkat és mégis, nem csak hogy válságálló, de városi komfortot szem előtt tartó költségvetés született.

A koronavírus nem csak városunk pénzügyi helyzetét nehezíti, de már második évét gátat szab nemzeti ünnepeink megünneplésének, így március 15-re való emlékezésünknek is. Úgy gondolom, hogy ez az az ünnep, mely leginkább egyesít minden magyart itt-hon és a Kárpát-medencében. Az emlékezés nehézségeit talán az oldja, hogy ugyan olyan bátor nemzet a magyar ma is, mint 1848-ban, hiszen ápolók, mentősök, orvosok, önkéntesek, szociális munkások sokasága vesz részt a vírus ellen való küzdelemben. Élelmiszerboltban dolgozók, buszvezetők - és még hosszas sorolhatnánk további foglalkozásokat - gondoskodnak arról, hogy a járvány idején is hozzájussunk alapvető termékekhez, szolgáltatásokhoz. Ők valamennyien olyan hősiesen állnak helyt, mint egykoron a márciusi ifjak. Tisztelet a Bát-raknak! Vigyázzanak magukra, vigyázzanak egymásra!

Dr. Fekete Gábor

FALU-ÉS TANYABEJÁRÓ ALAPÍTVÁNY

Kis pénz – nagy álmok

A választókerület lakosainak szolgálatára, az infrastruktúráls és közösségi fejlődés előmozdítására, az információkhoz jutás segítésére közel egy éve alapította meg a Falu-és Tanyabejáró Alapítványt képviselőnk dr. Fekete Gábor, száz-ezer forint induló tőkével. Az alapítvány a körzet minden részét – Katonatelep, Borbás, Törekvés falu, Talfája, Vacsi hegy – arányosan képviselő, összesen 9 taggal alakult meg.

Be kell vallani, az eltelt tíz hónap nem volt diadalmenet, működésünkre is rányomta bélyegét a koronavírus. Mint

ismeretes a választókerületi keret – amiből reményeink szerint mi is részesültünk volna – a járvány leküzdése

érdekében nem került kiosztásra. A vírus miatt a kisebb, nagyobb vállalkozók, cégek támogatására sem számíthatunk, a pályázatoknak pedig minimum egy teljes esztendei, de döntően kétféle működés a feltétele. A személyi jövedelemadó egy százaléka is csak az alakulást követő két teljes év után illet meg egy civil szervezetet.

Szóval tervek helyett maradtak az álmok. Tehát akkor nem is csináltunk semmit? De igen. Adminisztráltunk és adminisztráltunk – ó, szent bürokrácia! –, s reménykedtünk, hogy valahonnan pénzhez jutunk, legalább a Katonatelepi Közügyek nyomtatására.

És jutottunk pénzhez! Nem valahonnan, hanem az alapító képviselőnkől, aki az induló

tőként túl további 140 ezer forinttal, majd újabb 10 ezer forinttal biztosította a lap megjelenését, amelyet múlt év augusztusa óta kizárólag ez az alapítvány finanszíroz. Ugyancsak képviselőnkéntől kaptunk 10 ezer forintot a házi pénztárba, amelyből bélyegzőt és szükséges nyomtatványokat – bevételi-, kiadási pénztár-bizonylat, stb. vettünk, s ebből fedezzük majd a postaköltségeket, irodaszereket is.

Közbenjárására egy nagylelkű mecénás, a Piller Engineering Gépészeti Korlátolt Felelősségű Társaság is jelentkezett. Ettől a cégtől 100 ezer forintot kaptunk egy katonatelepi buszmegálló építéséhez. Köszönjük!

Március közepéig tehát mindösszesen 360 ezer forintból gazdálkodtunk. Ebből 330.835 forint volt a nyomdaköltség, 2382 Ft a bank-

költség, 10500.-Ft a kötelező cégkapu regisztráció illetéke, 4800 Ft a bélyegző, 1010 Ft a bizonylatok költsége.

Jelenleg a bankszámlánkon 6283 Ft van, a házpénztárban pedig 4190 Ft maradt.

Pénzszűke ide vagy oda, azért néhány szerényebb eredményt is sikerült elérni, ami példázza, hogy más módon is próbáljuk javítani a választókerület lakóinak komfortérzetét.

Tekintettel arra, hogy érettségi vizsgát csak az a tanuló tehet, aki a négy év alatt

50 óra közcélú tevékenységet végez társadalmi munkában, felvettük a kapcsolatot két középiskolával, a Piarista és a Református Gimnáziummal. Utóbbival már a szerződést is aláírtuk. Mire számíthatunk a diákoktól? Idős, egyedül élő emberek felkeresésére, velük való beszél-

getésre, könnyebb ház körüli munkák végzésére – például tűzifa behordás, -aprítás, udvarseprés, kiskertben termelt termény leszedése stb., alapítványi rendezvényeken való szereplés vagy felszolgálat. Minden tanulót névre szóló megbízólevéllel fogunk ellátni. Erre a segítségre természetesen csak a járvány „lecsengése” után –reméljük már az idei nyáron - kerülhet sor, mert sem az itt élőket, sem a tanulókat nem szeretnénk kitenni a fertőzés veszélyének.

Eredményként könyvelhetjük el Borsos Mihály kuratóriumi tagunk éberségének köszönhetően, hogy sikerrel pályáztunk a kecskeméti TER-MOSTAR Hőszolgáltató Kft. fásítási akciójára, összesen 35 darab hársfacsemetét kaptunk ajándékba.

Ebből 3 az alapítvány székelyére, 2 a Törekvésfaluba,

30 darab pedig Borbásra került.

A csemeték elszállításában és az ültetés megszervezésében Mavronyi Róbert segített. Beszámolója szerint Borbáson valóságos népünnepély övezte a faluba vezető út két oldalát díszítő hársfák elültetését.

Bízunk abban, hogy a jövőben sikeresebb, eredményesebb éveket tudhatunk magunk mögött, a lakosság részére sokrétű segítséget tudunk majd nyújtani.

Észrevételeiket, javaslataikat, anyagi és erkölcsi támogatásukat várjuk.

E-mail címünk:

zsoag@bbnet.hu

Tel.: 70/3630073

Számlaszám: 10102529-54052000-01005002

Kovács Klára

kuratóriumi elnök

A művészeti nevelésről

A művészeti nevelés mindig kiemelt helyet foglal el a Mathiasz János Általános Iskolában. Délutáni rajzszakor nyújt lehetőséget a képzőművészetet kedvelő, kreatív tanulók számára. A szakköri foglalkozásokon a lényeg az alkotó folyamatban való részvétel, az alkotó tevékenység. Fontos a gyermeki látásmód, megőrzése, a játékos élményszerű tapasztalás, alkotás. Játék a színekkel, formákkal, anyagokkal. A falakon hétről hétre bemutatjuk a gyerekek munkáit. Láthatja mindenki az alkotás folyamatát, a képek születését.

Évtizedek óta részt veszünk a városi, megyei pályázatokon. A városi aszfaltrajz verseny a gyerekek körében nagyon közkedvelt, nagy lelkesedéssel készülünk rá és

minden évben kimagasló eredményeket érünk el.

Országos és nemzetközi pályázatokon is sikeresen szerepelnek rajzosaink. A legkiemelkedőbb eredménye-

inket Japánban szereztük. A „Gyermekvilág” regionális rajzpályázatunkat immár

több mint húsz éve rendezzük meg iskolánkban. A pályázatot hagyományteremtő céllal indítottuk. Ma már a rajzpályázat meghatározó iskolánk sajátos arculatában. Több éve óvodások részére is hirdetünk rajz versenyt, amelyen nagy számban vesznek részt városunk óvodáiból a gyerekek. Négy éve indítottuk el a Kiskun Művészeti Iskola kihe-lyezett tagozatának évfolyamait. Végzőseink közül többen végeztek már művészeti iskolákban, váltak alkotó művésszé, vagy a művészetet kedvelő, alkotó emberré.

Bognár Éva
rajztanár

Legyél Te is Mathiász!

Márciusi lapszámunkban folytatjuk a település iskolájának bemutatását. A járvány miatt sajnos ismét zárva vannak az iskola kapui, a gyerekek otthonról tanulnak digitális formában. Ettől függetlenül az áprilisi iskolai beiratkozások nem maradnak el és várjuk azokat a településen élő családokat, akik szeretnék, hogy gyermekük is ennek az iskolai közösségnek legyen tagja a jövő év szeptemberétől kezdődően. Az iskoláról videó összeállítást láthatnak az iskola honlapján: www.mathiasz-kmet.sulinet.hu és az iskola Facebook oldalán: **Mathiász Diákok**

AZ ÁLTALÁNOS ISKOLAI BEIRATKOZÁS

VÁRHATÓ IDŐPONTJA: 2021. ÁPRILIS 15-16.

Emlékeim a Mathiász iskoláról

Úgy emlékszem, már az oviban vártam nagyon, hogy iskolába járhaszak. Csakis a Mathiászban akartam tanulni, mivel Katonatelepen lakunk és a bátyám is ott tanult. Alsóban a két Zsuzsa néni mellett nagyon élveztem az iskolát. A felső tagozat kicsit nehezebben kezdődött. Eleinte az osztállyal és az osztályfőnökkkel is volt probléma. Ötödik után kaptunk is új osztályfőnököt. Vele két évig voltunk, majd elment az iskolából. Az utolsó évben Lakosa Zsolt bácsi lett az osztályfőnökünk, és úgy gondolom, hogy ezt az évet az egész osztály élvezte, ösz-

szekovácsolódtunk. Kaptunk ismét új tanárokat, de a személyes véleményem szerint az utolsó évvünkben voltak a legjobb tanáraink. Felkészítettek minket a felvételire, amit sokan meg is írtunk szép eredménnyel. Az osztályban több tanulónak edzője is volt Zsolt bácsi. Az iskola kosárcsapatának is ő volt az edzője. Rengeteg sportrendezvényen vettünk részt, többek között a diákolimpiákon. Mint kosaras, a pályán mindig részese lehettem annak az élménynek, mikor az iskola tornatermében több mint ötven gyerek szurkolt az iskolai csapatnak.

Emlékeim szerint egyszer sem kaptunk ki a Mathiász „arénában”. Minden egyes

győzelem után körbe futottunk a teremben, hogy pacsit adjunk minden diáknak, aki ott szurkolt nekünk a meccseken. Hozzá kell tenni, hogy a tanárok az óráikat áldozták fel a csapatnak való szurkolás érdekében, tehát a tanárok is biztosan élvezték a meccseket. Visszatérve a tanuláshoz, ez a kis iskola is nagyon jól felkészít a középiskolai tanulmányokra. Tapasztalatból mondhatom, hogy nem vagyok lemaradva tudásban a jelenlegi iskolámban az osztálytársaimtól. Az oktatás mellett a kosárlabda tanulása is könnyen lehetséges ebben az iskolában. Az utolsó évvünkről még annyit, hogy az igazán felszabadult időszakot

a felvételi megírása után már nem tudtuk élvezni, mert kitört a járvány, így haza kényszerültünk az iskolapadból. Mégis jó szívvel gondolunk vissza arra, hogy a bizonytalanság ellenére Hella néni engedélyezte egy visszafogott bankett és ballagás megtartását, így szépen el tudtunk köszönni egymástól és tanárainktól, valamint az iskolától is. Ez mindenképpen sokat jelentett az osztályunknak, de szerintem tanárainknak és szüleinknek is. Ha valaki gondolkozik azon, hogy hova vigye a gyermekét az óvoda után, a Mathiászt mindenképpen ajánlom.

Kovács Gergely
tanuló (2012–2020)

Dráma – „játékos oktatás” – a Mathiászban

2010-ben egy pályázat keretében drámapedagógusi szakképzettséget szereztem. A két éves képzés ideje alatt az általános tanított osztályban sok játékot és munkaformát kipróbáltam.

A következő tanévben a tanórákon folytattam az új módszerek felhasználását, megpróbáltam a különböző játékokat segítségül hívni a tananyag elsajátításához. Ez a mai napig így működik. Dráma szakkört szerveztem, ahol további lehetőségek adódtak a szárnypróbálgatásra. Iskolai ünnepekre, pályázati megnyitókra készítettünk műsorokat, ahol a gyerekek tevékenyen részt vettek a munkában, díszlet és

jelmeztervezésben, a technikai feladatok megoldásában.

A 2013/14-es tanévtől heti egy órában folyik a drámaoktatás iskolánkban. Az alsó tagozatban „érzékszervi-, figyelem-, emlékezet-, improvizációs-kommunikációs” – képességfejlesztő játékokat játszunk, mondókázunk, nyelvtörőzünk, verselünk, megemlékezünk a különböző ünnepkörök jeles napjairól. Az 5-6. osztályban ez kiegészül a drámapedagógiai munkaformák elsajátításával. Többször létrejön a tantárgyi koncentráció a történelem és irodalom tantárgyakról. Minden évben megnézünk néhány értékes filmet. Felhasználom az órákat arra,

hogy értelmesen pihenjenek szellemileg egy kicsit „felfrissülhessenek” a gyerekek a mindennapi terhelés közben. Több éve hagyomány iskolánkban az adventi időszak megünneplése. Ilyenkor zeneszóra összegyűlünk, a vállalkozó osztályok segítségével ismerkedünk az ünnepkör jelképeivel.

Abban reménykedem, hogy a számtalan játék és beszélgetés, műsorok elővárázsolása eredményeként tanulóink nyitottabb, elfogadóbb, magabiztosabb, érzékenyebb, figyelmezőbb, barátságosabb fiatalok és felnőttek lesznek.

Gaál Zsuzsanna
tanítónő – drámapedagógus

Pékáru bolt nyílik hamarosan Katonatelepen

A Katonatelepen élő lakosság száma rohamosan növekszik és igényeiket szeretnék hasonló színvonalon és mértékben kielégítve élvezni, mint korábban a belvárosban töltött éveikben. Nyilvánvaló, hogy a szolgáltatások nem tudnak lépést tartani, megfelelni a megnövekedett kíváncságnak, de lassan minden területen reménykedhünk bővülő, a lakosság különféle igényeinek megfelelő üzletekkel vállalkozásokkal. A volt kisposta épülete átalakítva, új funkcióval, kisboltként áll majd az érdeklődők rendelkezésére. Az új tulajdonosokkal és működtetőkkel folytatott beszélgetés alapján remélhetőleg mindenki kellően tájékoztatott lesz a bolt funkcióival. (f. szerk.)

A városrészben a lakosság lényegében hozzá tud az általános bolti cikkekhez jutni, és pékáruval is viszonylag jól ellátott a terület, most már mozgó boltokkal kiegészülve, de nem minden időpontban és helyen férhetők hozzá az ilyen típusú árucikkek. Most egy katonatelepi vállalkozó család közösen, egy régóta tervezett, vegyes szolgáltató bolt megnyitását és családi vállalkozásban történő üzemeltetését indítja. A kisposta épületének felszabadulása utat nyitott ennek az elképzelésnek, és hamarosan, március végén már nyithatnak is. Az információkat az üzemeltetők és tulajdonosok tájékoztatás alapján adjuk közre.

– Mi lesz a bolt neve?

– BORKA Pékáru bolt, melyhez egy ismert, megbízható, széles termékínálattal rendelkező pékséggel (Lipóti Pékség) hoztunk létre üzleti kapcsolatot. Ennek a cégnek termékeit pékáru kisboltként értékesítjük, kínáljuk majd vásárlóinknak.

– A pékárukon kívül lesz-e más termék is a kínálatban?

A helyben sült, és a partner cégtől frissen szállított pékáruk mellett presszókávét fogyasztása, cukrászsütemé-

nyek, üdítők és csavart olasz fagyalt árúsítása is szerepel terveinkben.

A termékek körét a vásárlók véleménye, a pékek tapasztalata és a világ minden részéből érkező ötletek alapján szeretnénk alakítani. A csavart fagyaltok kínálatában

Olasz fagyaltgép

Bolt belső kiszolgálópultja

először csokoládé és vanília lesz fogyasztható. Tervezünk szendvicshöz való vákuum-csomagolt felvágottakat, pástétomokat és tejtermékeket is forgalmazni.

Minden árunál, így a süteményeknél és a felhasznált egyéb alapanyagoknál törekszünk hazai termelőktől szerződésekkel biztosítani a változatosságot a választékban.

– Milyen vevőkörre számítanak?

– Elsősorban az itt élők igényeire reagálni, hogy amit fontosnak tartanak, azt építsük be a mindennapjainkba, kínálatunkba. Egy-két hónapos „próbajarat” után alakítjuk ki a kínálatot és a végleges nyitva tartást. (Első időszakban hétköznapokon reggel 6:30 és 18:30, szombaton és vasárnap 7 órától este fél hétig tartunk nyitva.) Miután az

épület kellően központi területen helyezkedik el, számítunk a kerékpárosokra, kutyasétáltatókra, iskola, óvoda, a sportcentrum és a közpark látogatóira is.

– Milyen üzleti filozófiával vágnak bele az üzlet megnyitásába?

Kitartó, becsületes munkával, pozitív gondolkodással szeretnénk részt venni a település életében. Igyekszünk a környezetbe legjobban beleillő és akadálymentesített környezetben a vevők elégedettségét kiérdemelni.

Köszönjük az információkat és természetesen beszámolunk a megnyitás után tapasztaltakról, a vevők oldaláról érkező véleményekről is!

Lejegyezte:

dr. Kerényi Zoltán
f. szerkesztő

Kenyérszeletelő gép

Hétköznapi hősök

A járványhelyzet miatt sokat beszélünk az úgynevezett „hétköznapi hősről”. Elsősorban persze az orvosokról, egészségügyi dolgozókról, de a sor hosszan folytatható. Mit is jelent hősnek lenni manapság és mit is jelentett régen? Változott-e a hozzáállásunk, a megítélésünk és az elvárásaink e téren? E sorokat inkább gondolatébresztőnek, egyfajta márciusi ráhangolódásnak szánom, nem holmi kinyilatkoztatásnak, avagy hangzatos elmélkedésnek...

Mit is jelent hősnek lenni tehát? Sok minden eszünkbe juthat: bátorság, hűség, áldozat, elköteleződés. A márciusi ifjakat hazaszeretetük vezérelte. Egyszerűen hangzik kimondani, de talán éppen itt a kulcs... A hősök régen valamiképpen a nagy tettek

Vajda J., Arany J., Petőfi S., Vasvári P., Tompa M. (b-j)

emberei voltak, a görög mítoszok félistenei – miért is lépett ennyire előtérbe mostanság a „hétköznapi hősök” kifejezés? Elsősorban azért, mert szükség van rájuk. Mégis: kettősség, megosztottság tapasztalható ezen a téren. Ahogy fölhangzanak az elismerő szavak, jönnek az önjelölt „hétköznapi hősök”, akik szerint mindenki csak „a munkáját végzi”. Ők is, tehát miért is ne járna az elismerés. Azért itt állunk meg egy

kicsit. Amit elvesztettünk az évtizedek folyamán, az talán éppen a fokozatokban mérhető. Nagyon könnyen osztogatjuk a kritikát, a jelzőket, és talán a pozitív jelzőket is. Az igazi hősök (azon túl, hogy „maszkot hordanak” biztos, hogy nem kérkednek tetteikkel. Biztos, hogy örvendenek mások sikereinek, hiszen egy a cél. Biztos, hogy nem becsülnék le másokat. És biztos, hogy nem az elismerésért teszik, amit tesznek.

Főként: erejükön felül és életveszélyben.

A márciusi ifjakat a hazaszeretet vezérelte. Manapság nem divat ez a szó. Elavult fogalom volna? Gondolkodjunk el rajta, hogy hol volnánk mi most, hogyha ezek az ifjak, hogyha az utánuk következő nemzedékek nem tartották volna meg hitüket, elköteleződésüket. Miért éppen mi adjuk fel? Ki vehet rá minket arra, hogy eldobjuk hagyományainkat és elavultnak tituláljuk mindazt, amiért őseink az életüket adták? Vagy adták volna... Nem mindenkinek adatik meg a lehetőség, az ajándék, hogy életét adhassa a hazájáért, nem kell mindenkinek hőssé, mártírrá válnia, de hétköznapi hőssé mindenki válhat...

Turai Laura

– Tibor, már te is busszal jársz? Vége a világnak!

– Szevasz, Ferikém! Kénytelen vagyok.
– Bedőglött a kocsid?
– Nem, csak át kellett mennem a nagy-körösi penibe sörér' aztán lekapcsoltak.

– Lekapcsoltak?
– A zsernyákok...
– És? Elvették az autódát vagy mi?
– Azt nem, de a jogsi az ugrott.
– Gyorshajtás?
– Nem, nem szoktam gyorsan menni... ha iszok.

– Piásan vezettél? Te normális vagy?
– Elfogyott a sör, azt' muszáj volt elmen-ni... itt falun belül sose nézik, azt gondoltam, hogy...

– Mért nem mentél a kedvenc dohány-boltodba? Az jóval közelebb van, és még csak a jogsidat se reszkírozta volna meg.

– ...
– Na, mi van?
– Á... volt egy kis félreértésem... khmm... azóta nem nagyon járok arra...

– Mit csináltál, Tibi? Balhéztál a boltban, mert lejárt sört adtak?

– Dehogy, csak van ott egy kis hölgyike, aki eléggé megtetszett, és... bejelöltem fész-bukkon...

– És ezért nem mész oda?
– Nem egészen, szóval... Hallod, Feri olyan képei vannak fönn, huhh... Neked is meg kell nézned! Utána be kellett vennem a szívgyógyszeremet.

– Hát nekem lassan egyébként is kinéz egy pészmeke, úgyhogy inkább nem izga-tom magam.

– Írtam neki párszor meg megdicsér-gettem a képeit. Vissza is írt, hogy kedves vagyok meg minden. Teljesen fölűzött, aztán...

– Na, Tibor mondd már!

– Aztán meg egyszer a hapsija írt vissza, hogy lépni az arcomat, ha még egyszer írok neki. Azóta nem nagyon néztem a dohány-bolt felé.

– Ez érthető, he-he. Nagy barom vagy hallod, ott a feleséged!

– Végül is ő is állandóan izgat, csak más-képp... Te miért voltál benn a városban, Feri?
– Be kellett mennem bankot fölvenni. Ez hihetetlen, hogy egy pénzumatát nem tudnak fölállítani ide Katonatelepre. Végül is csak négyezren lakunk itt.

– Én csak kápét fogadok el a festésér', úgyhogy nekem nincs ilyen gondom.

– Hasitasi, mi, hehe? Te egyébként miért voltál benn?

– A kormányablakba' voltam, mert le-járt a személyim. Így kocsni nélkül szívás az egész. Buszozhatok mindenhova, ha ügyet kell intéznom. Dolgozni meg a Gyuri visz. De remélem, hamarosan visszakapom a jogsit. A Tóni öcsémnek van ott egy ismerőse, az majd elintézi. Azt mondta, hogy nem lesz belőle ügy. Remélem is, mert már nagyon unom a buszozást.

– Te, meg a korrupt haverjaid!

– Jaaj, ne csinálj úgy mintha te nem in-téztél volna már el ezt-azt fű alatt. A dolgok így működnek, és kész, ezt el kell fogadni!

– ...

– Te, Tibor, nem tűnt föl, hogy áll a busz?

– Most, hogy mondd, tényleg ugyanazt

a fát nézem már egy ideje. Mi a franc van már megint?

– Biztos baleset. Ott a Metro körforga-lomnál lehet valami. Kéken villog minden.

– Bepiáldnak meg bedrogoznak, aztán úgy száguldanak, mint a majmok. Itt az el-kerülön szinte minden héten van valami.

– Ja, pár hete kigyulladt az ütközéstől egy kamion.

– Igen, megnéztem neten a képeket. Nem maradt sok a vonatmányból.

– Ja, én is láttam pár képet. Tiszttára, mint egy amerikai filmben...

– Ha már Amerika, mit szólsz az új ame-rikai elnökhöz, Ferikém?

– Mi közöm hozzá?

– De mégis, szerinted változik a nemzet-közi helyzet?

– Ami változhatna, az ennek a busznak a helyzete, mert leszállok, és hazamegyek gyalog.

– Szerinted jobb lesz, mint az előző?

– Mittudomén, az az Óbama állandóan vigyorgott a riporterekre, fűt fát megígért, azt' nem csinált semmit, gondolom ez se lesz más.

– Óbama? Hol van már az Óbama. A Tramp volt az előző elnök, nem az Óbama!

– Az mindegy. Itt Óbamák jönnek-men-nek, egy a lényeg, a mi vezérünk betonbiz-tosan ül a helyén.

– Na, ne politizáljunk, mert még valaki meghallja!

– Te kezdted, Tibi! És, ha meghallja! A véleményemet csak elmondhatom!

– Hát még el... Egyébként hallottad, hogy átnevezik a Corvin-Negyedet Pesten?

– Nem, mi lesz belőle?

– Covid-Negyed.

– Hát ezen most hadd ne nevessek. A lányom bekerült az intenzívra a babával...

– Micsoda? Sajnálom!

– Hát, mondjuk nem is vigyázott magá-ra. Szilveszterkor csináltak egy házbilit. A társaságban volt egy kovidós, és végigfer-tőzte az egész bagázst. Hiába mondtam neki, hogy maradjanak nyugton, bulizhatnak még eleget, ha elmegy ez a járvány. De asz-szed hallgat rám?

– Kirepült már, maholnap anyuka lesz, hadd csinálja, ahogy ő gondolja!

– Látod mi lett belőle?

– De jobban van már?

– Úgy néz ki, hogy átvészelték. Ő is meg a baba is. Még bent van a kórházban, láto-gatni persze nem lehet. Minden nap beszél-lek vele telefonon. Remélem, a hét végére már hazajöhet!

– És mikor jön a baba?

– Májusra van kiírva, de előtte elvileg va-lami villámlagizt még össze akarnak hozni.

– Kell a CSOK, mi?

– Ja, a dolgok így működnek, és kész, ezt el kell fogadni!

– He-he, ha tudom, hogy ilyen hamar klasszikussá válnak a mondásaim, elke-zdek írni. Viszont, ha még itt rostokolunk egy darabig esküszöm, kiveszek a táskából egy sört, és ráhúzok!

– Sört is kapni a kormányablakban?

– Betérem még a boltba is a biztonság kedvéért

– Csak egyet vettél?

– Talán akad még itt egy másik is, he-he.

Régi kerékvágás

Egy éve szenvedünk azzal, hogy valamiképp legalább magunknak megfogalmazzuk, hogy mi is az a helyzet, amiben vagyunk a járvány miatt. Talán azt is érdekes lenne visszahallgatnunk, hogy az elmúlt 12 hónapban hogyan változott a véleményünk betegségről, egészségügyről, kormányról, ellenzékről, oltásról, zárásról, nyitásról. Nem lepődnek meg, ha sokan csodálkoznak azon, mennyire másként gondolkodnak most, mint korábban. Jó lenne visszatérni a régi kerékvágásba...

2021 bőjtje már a második olyan időszak, amikor nélkülni kényszerülünk egyházi találkozásainkat, istentiszteleteinket is. A cikk írásának időpontjában még nem tudjuk, hogy húsvétkor tudunk-e templomi közösségekben találkozni. Az egyház, a gyülekezet élete személyes találkozások nélkül meglehetősen szárnyaszegett, ezt még a megszaporodott online alkalmak sem tudják pótolni. Jó lenne visszatérni a régi kerékvágásba...

Biztos, hogy a régi kerékvágásba kellene visszatérnie mindennek? A régi, az jó volt? Nem kellene inkább elgondolkoznunk azon, hogy az értékeshez térjünk vissza és most változtassunk, amikor egyébként is vál-

toztatni kényszerülünk? A régi valószínűleg tényleg jobb volt, mint mostani bezárt, bizonytalan állapotunk. Ez azonban nem jelenti azt, hogy minden úgy volt jó, ahogyan akkor volt.

Jézus egy alkalommal Jerikóból Jeruzsálem felé tartott. Meglehetősen nagy sokaság követte, olyanok, akik hallották tanítását, látták csodáit. Az út mellett egy vak koldus ült, aki csak a közelgő, erősödő hangokra lett figyelmes. Megtudta, hogy a „názáreti Jézus az”. Így hát elkezdett kiabálni: „Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtam!” Jézus megállt, megkérdezte, hogy mit akar tőle. A vak pedig mert nagyot kérni: „Mester, hogy újra lássak”. Jézus meggyógyította, az imént még vak ember pedig csatlakozott a Jézust követő sokasághoz.

Ez a történet jelen helyzetünkben is számos üzenettel szolgál:

1, A vak koldus valamikor látott. Nem derül ki, mikor változott meg az élete. Lehet, már felépített élete volt, vagy családjá. Az is lehet, már gyermekként megvakult. De voltak élményei abból az időből, mikor még minden rendben volt. Ezért akart „újra” látni. Az életünk néha nekünk is beszűkül. Lehet, hogy a családi vonalon, vagy karrierünkben, egészségünkben törik meg valami. Nincs kezünkben az életünk és

nincs hatalmunk afölött sem, hogy mit hogyan élünk meg. Megéljük néha, hogy a máskor bejáratott megoldási módszereink is csődöt mondanak. Mégis, ezek lehetnek kegyelmi pillanatok, amikor valami újat kezdünk, másként építünk fel.

2, A vak koldus mert nagyot kérni. Először is, mert kérni. A „könyörülj rajtam” imádságában benne van egyfajta feladás, bevallása annak, hogy itt az emberi erő már kevés. Nos, ide gyakran eljutunk, de meg is rekedünk ezen a ponton. A kérdés, megszületik-e ekkor valamiféle imádság bennünk. Beszorított helyzetünkben elkezdünk-e végre felülről segítséget kérni? Az imádság, ami- ben saját szavainkkal mondjuk el Istennek szükségünket azt jelenti: a saját erőmön túl van, akire még számíthatok. Másodszor a koldus mer nagy dolgot kérni. Egy olyan korban, amikor a vakság teljesen gyógyíthatatlan volt annyit kér, hogy újra lásson. Bátor, már-már irreális a kérése. Ám Jézus ezt a hitet „megjutalmazza” és visszaadja a szeme világát. Miért ne kérhetnénk nagy dolgot az Istentől bajaink közepette?

3, A meggyógyult vak élete nem tér vissza a régi kerékvágásba. Nem ugyanúgy folytatja az életét, ami valamikor abba maradt, amikor elvesztette a látását, hanem egész másként.

Laczay András
lelképásztor

Azt olvassuk, hogy követte Jézust. Mivel ez az út Jézus utolsó útja volt Jeruzsálembé, könnyen lehet, hogy tanúja volt Jézus keresztre feszítésének, halálának, és hallotta a feltámadás hírért is, még ha nem is hitte el. Bőjtjé időszakban vagyunk, mi lelki utat járhatunk be, amely ugyancsak nagypéntekig és húsvétig vezet. Fontos dolgokat lehet megértenünk ebben az időszakban. Ezt a lelki utat bejárva, Krisztus haláláról és feltámadásáról gondolkodva kellene új kerékvágásba helyezni az életünket. Istent úgy láthatta a meggyógyult vak és mi is úgy láthatjuk, mint aki ott van ma is a betegek mellett, hallgatja imáikat. Isten úgy van mellettünk, mint aki áldozatot vállal az emberért. Krisztus feltámadt, ma is él és a normális viszonyok között is sokszor beszűkült életünket kinyitja a mennyei világ felé.

Elég a régi kerékvágásba visszatérni, vagy többet akarunk az élettől?

Varga László református lelkész Gondolatai a hazáról március 15. ünnepe alkalmából

Varga László 1936-ban Kecskeméten született. Általános és középiskolát is itt végezte el. Érettségi után 1954-1959-ben /nem könnyű években/ a Budapesti Református Teológián készült 5 éven át a lelkész szolgálatra. Segéd, majd beosztott lelkész volt Fóton, Monoron, Seregélyesen, Izsákon, Kunszentmiklóson és Kecskeméten. 1966-76-ig Tiszakécskén, 1976-2008-ig pedig Kecskeméten volt vezető lelkész, közben esperes helyettes, püspök helyettes.

Miután lelkészként nyugdíjba ment, 2010-14-ig országgyűlési képviselő lett. 2015-18-ig a Kecskeméten épülő Egyetemi Campus bonyolítását végző PADMA alapítvány kuratóriumi elnökeként vezette le a régi kórház bontását, valamint az új egyetemi épületek terveztetését. A tervek elkészülte, az alapkövetéle után fejezte be hivatalos megbízásait. Közéleti munkája 1980-90-ig a városi tanács tagjaként indult, majd 90-től két cikluson át a Városi Közgyűlés tagja, a szociális bizottság elnöke volt. Kecskemét városától 2008-ban „Pro Urbe” díjat ka-

pott, 2009-ben „Bács-kiskun Megye Díját”, 2007-ben a „a MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDÉMKEREND LOVÁGERESZTÉT”, majd 2016-ban „a MAGYAR ÉRDÉMKEREND TISZTIKERESZTÉT” vehette át.

„...Hazám, hazám te minde-nem.” című írásának döntő része – egy kiadvány felkérésére – még 2008-ban készült, de úgy érzi, akkori mondanivalója ma is érvényes.

Hazám, hazám, Te minde-nem...”

Március 15. E szent nemzeti ünnepünk már nemcsak nálunk, de világszerte fogalom-má vált,

a magyarok szabadságszeretetének, nemzettudatának szimbólumává. Nemzet, haza. Mit jelent ez ma a magyaroknak, mit jelent ma a fiataloknak? Minden magyar ember fejébe, szívébe nem látok bele, de azt tudom, hogy számomra mit jelent. Hívó emberként hálás a szívem, hogy ebben a nagyon sok vihart megélt, átélt, csonka kis országban: „Itt születtem én ezen a tájon az Alföldi szép nagy rónaságon...” – szerénytelenül Petőfit idézve.

1936 – születésem éve. E dátum jelent számomra az ettől kezdve már megélt történelmet.

Első emlékeim közé tartozik,

amikor kis papír nemzeti szín zászlót lobogtatva, édesapám kezét fogva, állok a Bem utca sarkán és Horthy Miklós jön fel az új aluljárón, legendás fehér lován. Majd 1944. március 19. este. József névnap után szüleim barátaitól megyünk haza, a Városházát körül veszik a német teherautók, páncélozott kocsik, tele katonával. Mi ez kérdezem? „Nagy baj kis fiam,” mondja Édesapám.

Ugyanez év október 15-én hallgatjuk a rádiót, Horthy bejelenti, kilép a háborúból! Öröm! Közben a Ceglédi úton, ahol laktunk, dübörögnek a német tankok. Még sem örömnapp ez! Aztán a város kiürítése, menekülés, félelem az orosz katonáktól. 9 éves gyermeként kellett megismerni a fogalmat, mint jelent „megerőszakolni”! A tanyán ahova menekültünk, az egyik szintén menekült asszonnyal történik a tragédia. A tettesek részeg orosz katonák.

Hazám, hazám... félelmek után, valami napsugár a felhők közül, kihallatszik a tanyára a megszólaló kecskeméti református templom haza hívó nagyhangja. Jelzi, újra indul az élet, hív: gyertek haza. Jöväünk! Félelem, éhezés, de megindul a munka. Lassan, lehet újból kenyeret kapni a boltban, de azért disznót titokban vágunk!

1948. Centenárium, melyet beárnyékol iskolám a Kecskeméti Református Gimnázium államosítása. Még 2 év, és a kisiparos kárpitos, saját maga és egy inassal dolgozó édesapám kis műhelyét is elveszik. Be kell lépnie a kisipari szövetkezetbe.

Középiskola 1950–1954 – felvonulások. Nemzeti zászló helyett Rákosi, Sztálin képeket, vörös zászlót kellene vinni! Senki sem akarja. A kezünkbe nyomott Rákosi, Sztálin képek valahogy egy utcasaroknál „véletlenül” mindig elvesznek. De azért vonulunk. „Gyászoljuk” a nagy tanítót, Sztálint. Majd kiderül nem is olyan nagy és nem is jóra tanított! Újabb nagy tanítók jönnek. ÁVÓ, besúgóktól való félelem.

1954–1959. Budapest, teológia. Mindenki csodálkozik, hogy lehet ebben a „felvilágosodott” világban, egy értelmes kitűnőre érettségizett fiatalnak „papnak” tanulni. Első véletlen találkozásom egy állami egyházi hivatali főemberrel, maradó élmény. Szemembe mondja,

hogy: „Maga fiatalember hüyle! Mire maga végez, már egyház sem lesz!” Hála Istennek van! Állam-egyháziügyi hivatal már 1989 óta nincs.

Hazám, Hazám, Te minde-nem... Csodás napok, újból csak nemzeti zászlók, némelyik lyukas, 1956. Két teológus társamat lelövik az oroszok egy vöröskeresztes karszalagos segítés közben. Temetünk! De szabadság van, ki-mennek az oroszok, mondja a rádió. Szegény rádiósok mondják, de én akkor már ismét Kecskeméten, a Ceglédi úton, ugyan úgy, mint 1944. október 15-én, látom és hallom, hogy nem mennek a tankok, hanem jönnek! Most nem németek, hanem oroszok. A Ceglédi úton megkérdezik, merre van Suez, mert úgy tudják oda irányították őket. Mi csak azt mondjuk messze! De tudjuk, hogy nem az a baj, hogy Suez messze van, hanem az, hogy ők közel, és újból nagyon messze a szabadság! November 4. vasárnap. Sírunk a rádió mellett. A tankok pedig vonulnak! Viszik szegény magyar hazám szabadságát.

De a haza marad! Ezért eszembe se jut, hogy én menjek el. Hisz, „itt születtem én ezen a tájon”, és „Itt élned, hahod kell!”

Jött az 56 utáni idő. Tudjuk, mit kellene tenni és tesszük, amit lehet, ahogy lehet. Élünk gyülekezetben. Egyházi közösségben. Tanítunk hittant, azoknak, akiknek szülei merik vállalni a beíratás kockázatát, titokban táborot szervezünk, gyermekek, fiatalok részére. Engedély nélkül táborozó, konferenciázó házat építünk.

Hazám, hazám... éled, éljük a gulyáskommunizmus minden hazugságát. El akarják hitetni velünk, hogy fő az internacionalizmus, a proletár egység. Nem kell magyarkodni, ha nagyon valod, hogy magyar vagy, akkor már nacionalista vagy! Sokan annyira elhitték ezt a szöveget, hogy máig sem felejtették el. Drága jó megfélemlített, vagy lebutított, agymosott magyarok, szüleik tanáraik, jól megtanították nekik.

Hazám, hazám...1990. Rendszerváltásban hittünk, boldogok voltunk. És nem figyeltünk oda, hogy ellopják a magyar hazát, földet, gyárat, energiát, bankot. Hogy például nagyhírű élelmiszeripari gyáraink, üzemek felvásárlásával, majd tönkretételével tulajdonképpen piacot vásároltak külföldi tőkések, avagy

azok kezébe került a vagyon, a hatalom, akiké eddig is volt, akik kommunistákból, kapitalisták lettek.

És most eljutottunk oda, hogy ellopják lelkünket. A hazaszereget, újból nacionalista, kirekesztő. Fajgyűlölő az, aki magyarnak vallja magát, régi, maradi, aki családban, házasságban él. Lassan azt kell szégyellni, ha valaki tisztességesen köt házasságot, akinek nem csak egy papír, a házassági anyakönyvi kivonat. Aki nem saját nemével él együtt, és nem vonul velük az Andrássy úton. Ebből a szörnyű agymosott világból elvesz a nemzeti zászló becsülete. A turulmadár és az árpád-sávós zászló fasiszta jelkép. A korona ... nem, nem írom le, leírni is szégyellem, amit mondanak róla.

Ahogy végig olvastam az eddig írottakat, feltettem magamnak a kérdést: No, ez eddig szomorú diagnózis a beteg lelkű magyar társadalomról. Mert nagy baj, hogy a gazdaság beteg. Az is nagy baj, hogy szegényedünk anyagilag, hogy egyre több a szó-szoros értelmében rongyos ember. Hogy egyre nagyobb a távolság gazdagok és szegények között. De ennél nagyobb baj, sőt minden más bajnak forrása az, hogy beteg lelkű nemzet vagyunk. Elvették tőlünk az Istent. Most, nemcsak a múlt rendszer kemény 40 éves ateista nevelésére gondolok, de a ma fehér ateizmusára. Istent, embert nem ismerő, nem tisztelő szabadosságára. Az önző csak magának élő ember és ember-csoportok globalizálódására. A minden pótszert reklámozó, közlő, igaznak leíró és megjelenítő népbuításra, lélek rombolására. A halott-látó javas asszonyok, a TV guruk és gurulinák, a szabadon burjánzó szekták és izmusok igazi nihilizmusára. Amikor minden jó és szép, ha nem normális, ha nem magyar, ha polgárpukkasztó, ha a régi tradíciók kigúnyolására alkalmas. Beteg a lelkünk, beteg a nemzetünk.

Gyógyszer? Engedtessek meg nekem, hogy református lelkész-ként idézzem a reformáció „jelszavát” ad fontem, a forráshoz! Vissza a forráshoz! A Szentírás-hoz és népünk sok szép jelképéhez, nagy gondolkodóihoz, nagy költőinkhöz. Becsüljük meg azt, ami 1000 esztendővel ezelőtt a keleti világ népvándorló és Európát rabló törzseit néppé, nem-

zetté tette. Mert volt egy ember! István, aki, mert és tudott tenni, és tudott menni a szélle szemben is. Tudta, hogy a pogány magyart, csak a Krisztus hitre térés mentheti meg. Mai pogány globalizált népünket is csak az Úr mentheti meg. Ha visszatalálunk a forráshoz!

Ezt a visszatalálást segíthetik nemzeti jelképeink, a turultól az árpád-sávós zászlón át a koronáig. Ezt szolgálhatják a hagyományok, amikor nem a polgárpukkasztó felvonulást, az érzelm nélküli szabadosságot, a pucérkodást (lásd Való világ és társai) nézeti országgal, világgal a média, hanem a falvak és kisvárosok régi hagyományait. Közösségépítő egyesületeit, hagyományos majálisait, búcsúit, gyűnépeit és helyi évfordulóira emlékező rendezvényeit jeleníti meg az írott és elektromos média. El kellene már értelmesen mondanunk az agymosott nemzedéknek, hogy a korona nem a királyság, hanem a nemzet és európaivá válásunk szent szimbóluma. Elmondani, hogy ahogy a piros-fehér-zöld zászlóra is rátettek vörös-csillagot, és idegen címer-szimbolikát, attól még a mi zászlónk, ha rátesszük a nemzeti címet. Ugyanígy az árpád-sávós zászló is történelmi évszázadok hordozója, ha meggyalázták is idegen embertelen eszme jelképével. De a zászló maradt és marad, a mienk, és nem kell tőle félni. A régi magyar szimbólumtól, a turultól sem kell félni. Milyen jó volt felnézni az 1-es útról Tatabányánál a turulra a kommunizmus évtizedei alatt is, mert akkor is azt jelentette, amit ma: itt van Magyarország! Itt élnek a magyarok, ősi jelképeikkel együtt. Milyen jó látni ma is olyan térképet, amelyen rajta van a 64 vármegye címere. Ne féljen senki, sajnos, de ettől még megmaradnak a trianoni határok, de tudnunk illik és kell Magyarország történelmét. Minden nemzet büszke múltjára, csak a magyar szégyelli azt?

„Hazám, hazám Te minde-nem... „ Dobogja a szívünk! Homályosítsa el a könny szemünket, amikor nemzeti imádságunkat énekeljük „Isten áld meg a magyart...” Ha sokan, mindig, mindig többen imádkozunk így akkor megértjük, átérezzük a Szózat örökérvényű üzenetét: „... Itt élned, hahod kell!”

Tennivalók kertünkben március folyamán

Ha kitekintünk ablakunkon, vagy körbejárjuk, szemléljük kertünket megfigyelve az elmúlt időszak hatását növényeinken, nem igazán tudjuk eldönteni, itt van-e már a tavasz. A – naptár szerint- beköszöntött. Különösen, ha elemezzük a 2020-as év időjárásai adatait, mi szerint tavaly 2,5 fokkal magasabb volt az átlaghőmérséklet, mint az elmúlt 100 évben. Itt a tavasz, ezért az aktuális időjárásról függően kezdődhetnek a növényekkel kapcsolatos munkák. A következőkben néhány tanácsot szeretnénk adni, hogy milyen munkák várnak ránk márciusban, a kertben.

Virágok és társaik

- A fagyok elmúltával felérszethetjük a rózsát téli álmából: a takarást megszüntethetjük és metszhetjük - akkor megfelelő az időpont, ha virágzik az aranyfa (Forsythia).

- A fűmagvetéshez (inkább április végétől) előkészíthetjük a talajt.

- Tisztítsuk meg a gyept a lomb- és egyéb téli „maradványoktól”. Különben a fű rothadásnak indul.

- Csak az első nyírás után végezzük el a levegőztetést, mert akkorra a gyökerek már megfelelően besűrűsödnek.

- A virágok és cserjék téli takarását eltávolíthatjuk.

- Az örökzöld sövények éves visszavágását még időben végezzük el a március végi kihajlásokhoz – így erősebb hajtásokat hoznak.

- A balkonnövények, dézsás- és cserepes növények átültetése.

Teendők a gyümölcsös-kertben

- Itt az ideje az ültetésnek
- Még mindig van lehetőség bizonyos gyümölcsfák metszésére.

- Az újonnan ültetett gyümölcsfáknál végezzük el az alakító metszést.

- Rákos és fagyott sebeket a keményebb fagyveszély elmúltával ki kell vágni, és szakszerűen le kell kezelni.

- A szamócaültetvényt virágzás előtt meg kell tisztítani a beteg levelektől anélkül, hogy a növény szívleveleit megsértenénk.

- A növények között lazítsuk fel a talajt. Szórjunk ki komposztot és mulcsot

Zöldségek és fűszernövények

- Vetés a szabadba: spenót, zöldborsó, sárgarépa, hónapos retek, hagyma, tépősaláta, petrezselyem.

- Gyomnövények: a vetés után elszaporodott gyomnövényeket virágzás előtt feltétlenül el kell távolítani.

- Megjelennek az első csigák. Az összegyűjtés jó és természetes növénykímélő módszer.

- Talaj előkészítés: kapával vagy más talajlazítóval lazítani, majd a komposztot a felső talajrétegbe bedolgozni.

- A nagyobb évelő fűszernövényeket, például lestyán, citromfű vagy mezei sóska már szabadföldbe ültethetjük.

- A gumós és gyökernövények, például a csicsóka vagy a torma és a hónap második felétől a korai burgonya éppúgy ültethető a fagymentes földbe.

- Zöldségágyásokat előkészíteni.

- Fólia vagy fátýolfólia alá már ültethető a saláta. Próbálkozhatunk a rukkolával (Rucola selvetica) vagy más néven bormustárral. Ez az Itáliából származó saláta az utóbbi évek slágere.

Növényvédelem

- Legkésőbb most van itt az ideje, hogy megkezdjük a harcot a kártevők ellen a gyümölcsösben, az enyves gyűrűket el kell távolítani.

- Itt az ideje a lemosó permetezésnek

- Teremtsünk ideális életfeltételeket növényeinknek. Megfelelő termőhely, elegendő tápanyag, és a növény elég erős lesz a kártevők elleni védekezéshez. (Az egészségesen

Dr. Kerényi Zoltán

táplálkozó emberek is ritkábban betegszenek meg!)

- Aki a szamóca közé fokhagymát ültet, annak később kevesebb dolga lesz a betegségekkel.

- Levendulát ültessünk a rózsák közé jó vízáteresztő talajba, a levéltetű ellen.

- Márciusban kell elbánni a levéltetvekkel az áttelelt dézsás növényeknél. Mindegy, hogy levéltetűről, pajzstetűről, gyapjas pajzstetűről vagy egyéb tetűről van szó, mindegyik károsítja a növényeket.

- Levéltetű ellen ajánlható a szappanos lemosás (1 L víz, 1 evőkanál kenőszappan, kevés spiritusz).

- A pajzstetűnél és a gyapjas pajzstetűnél alkalmazhatunk paraffin készítményt, amely egyben levélfényesítő is.

- Minden levéltetűfaj közös ellensége a megfelelő levegőmozgás

(Forrás: edenkert.hu)

Februári kecskeméti sporthírek – ízelítő

KOSÁRLABDA

Sztojan Ivkovics a magyar férfi kosárlabda-válogatott Kecskeméti NB I-es szövetségi kapitánya Wittmann Krisztián, Horti Bálint és Karahodzsics Kemal személyében a DUNA ASZFALT-DTKH Kecskemét csapatából is hívott be játékosokat a soron következő mérkőzésekre készülő nemzeti csapat bő keretébe. Végül a válogatott meccseken az utóbbi két játékos kapott szerepet, ahol a csapat kiharcolta az Európa bajnokságon való részvételt.

A DUNA ASZFALT-DTKH Kecskemét a Naturtex-SZTE-Szedeák csapatát látta vendégül a férfi kosárlabda NB I-ben és maradt alul egy szoros meccsen 95-99 arányban. A hazaiak gyenge védekezéssel kezdték a mérkőzést, amit a szegediek kihasználtak és kialakították azt az előnyt, ami a győzelemhez is elégnek bizonyult. Lett volna lehetőség, labdája a felzárkózáshoz, egyenlítéshez a kecskemétieknek, de ezek a dobások nem mentek be. A vendégeknél Govens kiemelkedő játékát a má-

sik oldalon Wittmann, Thomas és Derasimovic jó teljesítménye sem tudta megfelelően ellensúlyozni.

EGIS Körmond - DUNA ASZFALT-DTKH Kecskemét 77-57. Magabiztos körmondi siker született a kecskeméti csapat második februári mérkőzésén. A vendégek sokat hibáztak, az eladott labdák és rossz dobások mellett el is fáradtak. Thomas kosarai ezúttal kevésnek bizonyultak.

Vereccsel zárta a februárt hazai környezetben a DUNA ASZFALT-DTKH Kecskemét a

Sopron KC ellenében. A vendégek végig vezettek, uralták a mérkőzést, a hazaiak pedig elszalasztották azokat az alkalmaidat, amikor felzárkózhattak volna, így alakult ki a 74-92-es végeredmény.

FUTSAL

A magyar férfi első osztályú futsal bajnokság alapszakaszának utolsó fordulójában az SG Kecskemét Futsal csapata a DEAC együttesét fogadta a Messzi István Sportcsarnokban. A mérkőzés szoros

csatát hozott, az első félidő kiegyenlített volt, de a másodikban sikerült a hazaiaknak extrát nyújtaniuk, így alakult ki a 3-2-es végeredmény. Győzelmével negyedik helyen végzett az alapszakaszban és egy pontot vitt a felsőházba a kecskeméti egyesület.

A felsőházi rájátszásban az SG Kecskemét Futsal a Haladás VSE ellen kezdett idegenben. Az első félidőben a vendégek játszottak jobban, míg a második játékrészre a Haladás agresszívebb védekezésének köszönhetően végül 2-1-re megnyerte az összecsapást. A kecskeméti gólját Mánya Szabolcs szerezte.

SG Kecskemét Futsal – MVFC Berettyóújfalu 0-3. A vendégek gyorsabban, harcosabban játszottak. A kecskeméti csapat elkerülhető gólokat kapott, a saját lehetőségeiket pedig kihagyták, így nem meglepő a végeredmény.

RÖPLABDA

A férfi röplabda Magyar Kupa elődöntőjébe jutott a HÉP-Kecskeméti RC csapata a visszavágón elszenvedett 2-3-as vereség dacára a MAFC

BME ellenében. A vendégek jól kezdték a mérkőzést, kiválóan védekeztek és kihasználták, hogy a hazaiak sokat hibáztak. A mérkőzés második felében viszont a vendéglátók jobban koncentráltak, így az első meccsen szerzett előny elég volt a továbbjutáshoz. A KRC-ből Gebhardt, Krupánszky és Argilagos jó teljesítménye is kellett a sikerhez.

Tovább folytatódott a felnőtt férfi Extraliga küzdelmei, ahol a KRC a DKSE csapatát fogadta és győzött 3-1 arányban. Az első két szett szoros küzdelmet hozott, ahol előbb a hazaiak, a másodikban pedig a vendégek nyertek. A folytatásban a KRC akarata érvényesült a dunaújvárosiak pedig elfogták a végére.

A FINO Kaposvár otthonában játszotta a HÉP-Kecskeméti RC az első mérkőzést férfi röplabda Magyar Kupa elődöntőjében és maradt alul 3-0 arányban. A szoros szettekkel többre nem futotta sajnos többre a vendég együttesnek.

A Vegyész RC Kazincbarcika vendégeként szenvedett viszonylag sima vereséget a KRC 3-0 arányban. Ezzel a vereséggel az is véglegessé vált,

hogy az alsőházban folytatja tovább a versengést a kecskeméti csapat.

Az Extraliga alapszakaszának küzdelmeit egy tét nélküli 3-0-as győzelemmel és Argilagos kitűnő játékával fejezte be hazai pályán a HÉP-Kecskeméti RC a DEAC SNK Kft. ellen.

KÉZILABDA

A női kézilabda NBI/B Keleti csoportjában a GBB Zrt. Kecskeméti NKSE 24-30 arányban kerekedett felül idegenben a Ferencvárosi TC U20-as együttese ellen. Az első félidőben fej-fej mellett haladtak a csapatok, majd a második félidő végére sikerült a vendégeknek ellépniük és kialakítani a 6 gólos különbséget. Borbély Márta 9 találatával sokat tett a győzelemhez.

Vasas – GBB Zrt. KNKSE 31-21. A kecskeméti játékosok sok helyzetet hagytak ki már a mérkőzés első felében is és sajnos már fejből is feladták ebben a játékrészben az összecsapást.

GBB Zrt. KNKSE – Tempo KSE 31-32. Izgalmas, szoros csatát hozott a Tempo KSE

elleni hazai mérkőzés, ahol a csapatok sokáig fej-fej mellett haladtak, de egy kielezett hártrát követően végül a vendégek örülhettek. Borbély és Pap játszott jól a hazai csapatból.

AKTE-Piroska Szörp felnőtt férfi kézilabda csapata az NB I/B. bajnokságban hazai pályán vágott vissza 36-29 arányban az őszi vereségért az FTC-Diagnosztikum U22 csapatának. Bíró Balázs jó játéka mellett a jó védekezés volt a győzelem kulcsa.

Az ÓAM-Ozdi KC fogadta otthonában a KTE-Piroska Szörp együttesét. A vendégek nem játszottak jól, sok értékes helyzetet hagytak ki, így a hazaiak jó védekezése 21-21-es döntetlenhez vezetett.

Az őszi idegenbeli, nyertes mérkőzés tapasztalataival felvértezve fogadta a KTE-Piroska Szörp a Hatvani KSZSE csapatát. Az első játékrészben szorosan egymás mellett haladtak a csapatok, de a második félidő elején sikerült ellépniük a hazaiaknak, akik a végére kiengedtek, így a vendégek ki tudták harcolni a nekik kedvező 28-28-as döntlent.

Dr. Kovács Péter

Sportélet a Mathiász iskolában

Ász-Ász Mathiász!

25 éves a katonatelepi kosárlabda. Ezen alkalomból készítettünk egy rövid áttekintést, Mathiász kosarasok pillanatnyi helyzetéről.

Iskolánkban a legkisebbek előkészítő foglalkozásokon vesznek részt hetente kétszer. Az elsősorban másodikosokból álló csoportban (18 fő) a sportág megszerettetése és a minimális alapok lerakása a cél. Ők még nem játszanak hivatalos bajnokságban, de néha edzőmeccseken már összemérik tudásukat más, hasonló korú ellenfelekkel. A Mathiász harmadik-negyedikes kosarasok KKA Mitugrász néven szerepelnek az MKOSZ U11-es bajnokságában. A Mercedes-Benz Gyár Kosárlabda Akadémia edzésein pallérozódó csapat szép sikereket ér

Az U16-os csapat

el a szövetségi versengésben. A „Kenguru” néven is ismert korosztályban, a régióban nevező 24 gárda közül, az első-második helyen állnak. Minden esélyük megvan, hogy bejussanak az Országos Jamborree-ra. Az U11-es edzésekre 20-an járnak. A fenti két csoportot Lakosa Zsolt,

iskolánk testnevelője irányítja. Az Akadémia U12-esei között öten szerepelnek. Ők ötödikesek, és a városba járnak edzésre. Az U14-es, serdülő korosztályban, hárman a kecskeméti, hárman a nagykőrösi kosárlabdát erősítik. A szintén Zsolt bácsi által irányított, egyel idősebb U16-os

fiúk, a Mercedes Akadémia büszkeségei. Pillanatnyilag vezetik az Országos Kadett Bajnokságot és remélhetőleg jól szerepelnek majd a májusi döntőben is. Ebben a csapatban hét ex. Mathiász fiatal van, míg a szintén jól szereplő lányok egyike is iskolánk padjait koptatta.

A legidősebb utánpótlás korosztályban, a Juniorok között, öt fiunk és három lányunk játszik a Nagykovácsi Sólomok KE, és a Kecskeméti KA színeiben.

Az ország különböző felnőtt csapatában most is több Mathiász játszik. Tanulóink közül egyből lett „A” csoportos játékos. Hárman vettek részt, mint magyar válogatott sportoló korosztályos EB-n. Több mint huszan szerepeltek NBI-es klubokban. Nyolcan edzők az ország élcsapatainál és több pillanatnyilag is aktív játékvezetőnk van. Az iskolák közötti megmérettetés elsődleges színtere természetesen a Diákolimpia.

Sokszoros városi és megyei bajnokok vagyunk.

Már négyszer jutottunk országos döntőbe, ahol három éve megszereztük az aranyérmet is. Az előzmények alapján

tavaly is bizakodva vártuk a márciusi olimpiai eseményeket. Sajnos a járványhelyzet elvitte szinte biztos országos aranyunkat, pedig toronymagas esélyesei voltunk a torná-

nak. Reméljük, rövidesen helyreállnak a dolgok és hasonló eredményeknek örülhetünk újra a sulik közötti viadalokon.

Összeállította:

Lakosa Zsolt

Március van, itt a tavasz, mégis nehéz bármit írni. Épp az jutott eszembe, hogy tavaly ilyenkor örömteli beszámolót osztottam meg az olvasókkal a hagyományőrző disznóvágásról, vidám képekkel, egy fergeteges eseményről, mit sem sejtve az azt követő egy évről. Most se fénykép, se esemény, szinte nem történik semmi... Na de, nem itt akarom a saját bánataimat megosztani, az ügyis van mindenkinek, inkább nézzük a pozitívumokat.

Mint azt sokan tudják, az igazolt sportolók számára nem csak az edzés, de a bajnoki mérkőzések lejátszása is engedélyezett, így folytatódott a megyei 3. osztályú labdarúgó bajnokság. A télen további játékosok csatlakoztak az egyesülethez, vannak helyi kötődésű focisták is közöttük, bíztunk benne, hogy velük megerősödve több mérkőzést tudunk győzelemmel zárni. Szerencsére a rajt kiválóan sikerült, a két eddig lejátszott mérkőzésen, jó teljesítménnyel előrukkolva sikerült mind a 6 pontot itthon tartani.

Elsőként az őszi szezont végéről elhalasztott mérkőzésen a Bugac csapata látogatott el hozzánk. A mérkőzést jól kezdtük, aminek a 18. percben meg is lett az eredménye, egy jó kiugratásból meg szereztük a vezetést, de úgy nézett ki,

KTSE sporthírek

hogy a gól bennünket zavart meg, ezt a megingást kihasználva két percen belül egyenlítették a vendégek. Ezután sikerült rendezni a sorokat és a félidő pihenőre már 3-1-es vezetéssel mehettünk. A második félidő elején még voltak helyzeteink, az előnyt azonban nem sikerült tovább növelni, a játékrész második felére pedig ellaposodott a mérkőzés, csak az utolsó pár perc hozott némi izgalmat, miután egy hátul eladott labdából a vendégek szépítettek, azonban több gól már nem esett, így ha szorosan is, de győzelemmel kezdtük a tavaszt.

Katonatelepi SE – Bugac KSE 3-2 (3-1)

Következő héten Helvécia csapatát fogadtuk, akik nagyon készültek a visszavágásra, hiszen ősszel az első fordulóban kisebb meglepe-

tésre sikerült megvernünk az előző évben megyei 2. osztályban játszó együttest. Aztán a mérkőzésen sokáig úgy tűnt, sima hazai győzelemnek örülhetünk, ugyan a vendégeknek is voltak veszélyes akcióik, de igazi gólvesztélt a hazai támadások jelentettek. 2-0-s félidő állást követően a 63. percben már 3 gólos volt a hazai előny, úgy tűnt megvan a 3 pont is, ezután szépen sorban érkeztek a tartalék játékosok a pályára mindkét oldalon, ami úgy tűnt a Helvéciának kedvezett. Az utolsó negyedórára a vendégek átvették az irányítást és kétszer is közelről a kapu előtti határozatlan védekezést kihasználva feljöttek, de szerencsére az előny kitartott.

Katonatelepi SE – Helvéciai SE 3-2 (2-0)

Nagyon reméljük, hogy minél hamarabb szurkolók is le-

hetnek, mert nagyszerű érzés több száz néző előtt játszani a hazai mérkőzéseinket, az eddig meccseken olyan jó hangulat volt, ami ha nem is egyedülálló, de mindenesetre ritka a megyében. Általánosságban is azt látjuk, hogy már mindenki nagyon nehezen viseli a korlátozásokat, egyre frusztráltabbak vagyunk, csökken a tolerancia, a megértés, amit egymás felé mutatunk, már nagyon nagy szükségünk lenne a kapcsolódásra, a társaságra. Mi is alig várjuk már, hogy csinálhassunk egy jó kis bulit, ahol a Katonatelep aprajagyja jól érezheti magát.

Végezetül, meg szeretném említeni, ahogyan tavaly, idén is lehetőség van a személyi jövedelemadó 1%-át a KTSE részére felajánlani. Kérjük, aki teheti, tegye meg, hogy továbbra is fejleszteni tudjuk a sportcentrumot.

Köszönjük!

Szentesi Zoltán

Ne hagyd veszni adód 1%-át!

**Kérjük, támogasd
a KATONATELEPI
SPORTEGYESÜLETET!**

Adószám: 18656493-1-03

